

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنی سازی بر بهبود دلبستگی ناایمن و روابط بین فردی زنان مبتلا به افسردگی شهر اصفهان

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 4، شماره 37 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

یاسمن نکویی مهر - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، واحد نائین، دانشگاه آزاد اسلامی، نائین، ایران

فاطمه سادات طباطبایی نژاد - استادیار، گروه روانشناسی، واحد نائین، دانشگاه آزاد اسلامی، نائین، ایران نویسنده مسئول

خلاصه مقاله:

هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر ذهنی سازی بر بهبود دلبستگی ناایمن و روابط بین فردی زنان مبتلا به افسردگی شهر اصفهان بود. این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی می باشد و جامعه ی آماری این پژوهش را تمامی زنان مبتلا به افسردگی اساسی مراجعه کننده به مراکز روانشناسی و روانپزشکی شهر اصفهان در سال ۱۴۰۰ تشکیل می دادند، تعداد این افراد ۱۸۰ نفر می باشد و روش نمونه گیری به منظور اجرای این طرح پژوهشی از جامعه حاضر ۳۶ نفر به روش نمونه گیری دردسترس از مراکز روانشناسی و روانپزشکی این شهر انتخاب شدند و سپس به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش (هر کدام ۱۸ نفر) و یک گروه کنترل (۱۸ نفر) گمارده شدند. در این تحقیق از پرسشنامه های افسردگی بک (۱۹۸۹)، دلبستگی هازن و شور (۱۹۸۷) و پرسشنامه مهارت های ارتباطی کوبین دام (۲۰۰۴) به عنوان پیش آزمون و پس آزمون استفاده شد. گروه آزمایش تحت آموزش ۱۲ جلسه ای ذهنی سازی قرار گرفتند و گروه کنترل آموزشی ندیدند. سپس داده ها با استفاده از آزمون تحلیل کواریانس چند متغیره تجزیه و تحلیل گردید. نتایج نشان داد که آموزش ذهنی سازی بر متغیر روابط بین فردی و ابعاد آن شامل توانایی دریافت و ارسال پیام، کنترل عاطفی، مهارت گوش دادن، بینش نسبت به فرآیند ارتباط و ارتباط توأم با قاطعیت موثر بوده اند ($P < 0/05$). هم چنین درمان ذهنی سازی بر بهبود دلبستگی نا ایمن تاثیر معنی داری داشته است ($P < 0/05$). در مجموع نتایج این پژوهش بر نقش عوامل حفاظتی بر تقویت دلبستگی ایمن و راهبرهای مقابله ای به عنوان عاملی مهم در افزایش روابط بین فردی زنان مبتلا به افسردگی صحنه می گذارد.

کلمات کلیدی:

ذهنی سازی، دلبستگی ناایمن، روابط بین فردی، افسردگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1530607>

